

ЦИРКЪ

VII

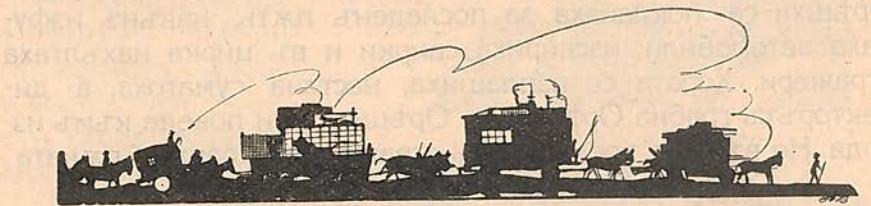
Скитане по пътищата. Голъмо представление. Пристигане на полицията. Родителите на Оръшка намират детето си. Арестуването на директора.

— Оръшко, — рече чичо Чоко, — защо все гледашъ по пътя и очите ти съм пълни сълзи?

Оръшко въздъхна и започна да разправя на чичо Чоко какъв е прекаралъ вънъ отъ цирка и къде е намерили стареца.

— Шишть, — рече чичо Чоко и изплашено се огледа наоколо. — Мълчи, моето момче, не виждашъ ли, че директорът постоянно обикаля край настъ и все гледа по пътя. Страхъ го е да не го настигне старецътъ.

Наистина, директорътъ нямаше спокойствие, постоянно обикаляше колитъ, викаше, караше се и сърдитъ изподъ вежди поглеждаше къмъ чичо Чоко и Оръшко.

Циркътъ вървѣше денъ и нощъ и никъде не спираше. Минаха край градове, изъ обширни полета и тѣсни проходи презъ високи планини. И чичо Чоко, който толкова години бѣше въ цирка, не познаваше тия пътища. Измориха се и коне, и хора. Но директорътъ не искаше да чуе за почивка. Той вървѣше все напредъ. На Оръшко му се струваше, че отиватъ на край свѣта. И всѣки денъ ставаше все по-тежънъ, като знаеше колко много се отдалечаватъ отъ мястото, кѫдето се бѣше срешиналъ съ стареца.

Най-сетне една вечеръ стигнаха край единъ градъ въ полите на една планина. На сутринта директорътъ даде нареддане да разтворятъ и да опънатъ палатките. Започнаха се приготовленията както въ всѣки другъ градъ. Чичо Чоко съ Оръшко и Оръшка, заедно съ маймунката